

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ז קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
---	--

Talmud Navigator														
א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	מאן דאמר	זבחים-דם החטאת		
צה.	◊			!								מדרבנן הוא.		
צה.	<	■										כלי חרס שיצא כו'.		
צה.			ז									כלי אמר רחמנא, ולא כלי הוא		
צה.	◊		!									שניקב בשורש קטן.		
צה.	<	■										כלי נחשת כו'.		
צה.			ז									והא לאו כלי הוא		
צה.	◊		!									דרציף ליה מרציף		
צה.	◊	■									ריש לקיש:	מעיל שניטמא - מכניסו בפחות משלשה על שלשה ומכבסו, משום שנא': (שמות כח) לא יקרע.		
צה.	◊		ז	■							מותיב רב אדא בר אהבה:	העבין והרכים אין בהן משום שלשה על שלשה		
צה.	◊		!									אגב אביהן חשיבי.		
צה.	◊		ז									והא בעי שבעת סממנין		
צה.			ז	■							דא"ר נחמן אמר רבה בר אבוב:	דם חטאת ומראות נגעים צריכין שבעת סממנין		
צה.	◊		ז	■							ותניא:	אלא שאין מכניסין מי רגלים למקדש		
צה:	◊		!									וכי תימא, דמבלע להו בהדי שבעה סממנין ומעבר להו לכולהו כחד		
צה:	◊		ז	■							והתנן:	העבירן שלא כסדרן או שהעביר שבעתן כאחד - לא עשה ולא כלום		
צה:			!									וכי תימא, דמיבלע להו בהדי חד מסממנין		
צה:	◊		ז	■								והא צריך לכסכס שלש פעמים - בכל אחד ואחד תנן		
צה:	◊		!									אלא דמבלע להו ברוק תפל		
צה:			!	■							דאמר ריש לקיש:	רוק תפל צריך שיהא עם כל אחד ואחד.		
צה:	■	◆									[ת"ק]	אחד שבישל בו ואחד שעירה לתוכה רותח, אחד קדשי הקדשים ואחד קדשים קלים - טעונין מריקה ושטיפה		
צה:	■	◆									רבי שמעון:	קדשים קלים אין טעונין מריקה ושטיפה.		
צה:	◊	■									ת"ר:	(ויקרא ו) אשר תבושל בו - אין לי אלא שבישל בו, עירה לתוכו רותח מנין? ת"ל: ואשר תבושל בו ישבר.		
צה:	◊	^									בעי רמי בר חמא:	תלאו באויר תנור, מהו? אבישול ובילוע הוא דקפיד רחמנא, או דילמא אבישול בלא בילוע?		
צה:		!	■								רבא, ת"ש:	אחד שבישל בו ואחד שעירה לתוכו רותח.		
צה:		^										בלוע בלא בישול לא קמיבעיא לן, כי קמיבעיא לן - בישול בלא בילוע, מאי?		
צה:	◊	!	■								ת"ש, דאמר רב נחמן אמר רבה בר אבוב:	תנור של מקדש של מתכת היה		
צה:	◊	!										ואי ס"ד בישול בלא בילוע לא קפיד, ניעביד של חרס		
צה:	◊		ז									כיון דאיכא שירי מנחות דאפיתין בתנור ואיכא בישול ובילוע, עבדינן של מתכת.		
צה:	◊	○	■								[רבה בר אהיליי]	ההוא תנורא דאטחו בה טיחיא, אסרה רבה בר אהיליי למיכלה לריפתא לעולם ואפי' במילחא, דילמא אתי למיכלה בכותחא.		
צה:	◊	ז	■								מיתיבי:	אין לשין את העיסה בחלב, ואם לש - כל הפת כולה אסורה, מפני הרגל עבירה, כיוצא בו אין טשין את התנור באליה, ואם טש - כל הפת כולה אסורה עד שסיק את התנור		

disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story מקרא-key:	מימרא-statement ■ קושיא-challenge ז שאלה-question ^ תירוץ-answer ! ראיה-proof ■
--	--

זבחים-דם החטאת		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
תויבתא דרבה בר אהילי תיבתא.								■			
וכי מאחר דאיתותב רבה בר אהילי, אמאי אמר רב:	רבינא לרב אשי:				ז					◇	צה:
קדירות בפסח ישברו?	[רב]				ז			■		◇	צה:
רב מוקי לה ההיא בשל מתכת.	אמר ליה: [רב אשי]				!					◇	צה:
ואי בעית אימא: בתנור של חרס, זה הסיקו מבפנים, וזה הסיקו מבחוץ.					!					◇	צה:
ונעביד הסקה מבפנים					ז						צה:
חייס עליהו דמתברי.					!					◇	צה:
הילכך האי כוביא, הסיקו מבחוץ הוא ואסיר.										◇	צה: